Dosarul nr. 2-1690/23
2-23184434-08-2-22122023

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

18 ianuarie 2024 or. Anenii Noi

Judecătoria Anenii Noi (sediul central)
Instanța de judecată constituită din:
Preşedintele şedinţei, judecător Nicolae Ghedrovici
Grefier Liudmila Sucitu

examinând în şedinţă publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Daniliuc Nicolae către Președintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău, Judecătoria Chișinău, cu privire la încasarea în mod solidar a prejudiciului moral, cauzat prin infracțiune și a cheltuielilor pentru asistența juridică,

A C O N S T A T A T :

Argumentele participanților în proces:

La data de 08 noiembrie 2023, Daniliuc Nicolae s-a adresat la Judecătoria Chișinău cu o cerere de chemare în judecată către Președintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău, Judecătoria Chișinău, cu privire la repararea prejudiciului material și moral, cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor pentru asistența juridică.

Prin Încheierea din 10 noiembrie 2023 a Judecătoriei Chișinău(sediul Centru), cauza civilă a fost remisă Curții de Apel Chișinău pentru soluționarea posibilității strămutării acesteia într-o altă instanță judecătorească egală în grad.

Prin Încheierea din 16 noiembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău s-a admis demersul de strămutare a cauzei la o altă instanță de judecată egală în grad și s-a strămutat prezenta cauză spre examinare la Judecătoria Anenii Noi (sediul central).

La data de 22 decembrie 2023, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza a fost repartizată automat-aleatoriu judecătorului Nicolae Ghedrovici.

În motivarea acțiunii, reclamantul Daniliuc Nicolae a indicat că la 16 iunie 2023, a depus o plângere penală procurorului mun. Chișinău, prin care a solicitat de a dispune prin ordonanță începerea urmăririi penale în privința șefului-adjunct al SUP al IP Centru al DP mun. Chișinău, Dorel Cucoș, în temeiul: art. 327 alin.(3) Cod penal al Republicii Moldova - abuzul de putere sau abuzul de serviciu, art. 328 alin. (3) Cod penal al

Republicii Moldova – excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, art. 329 alin. (2) Cod penal al Republicii Moldova – neglijența în serviciu.

Reclamantul susține că au fost încălcate prevederile art.art. 19, 254, 274 Cod de procedură penală, Procurorul General al Republicii Moldova, Stoianoglo Alexandr, împreună cu procurorii a fost obligat să cerceteze circumstanţele cazului dat complet, obiectiv, sub toate aspectele pentru stabilirea adevărului şi în urma probelor acumulate să dispună prin ordonanţă motivată începerea urmăririi penale sau refuzul de a dispune începerea urmăririi penale.

Reclamantul menționează că sunt norme de drept în vigoare, care au produs şi produc efecte juridice pe întreg teritoriul Republicii Moldova si sunt obligatorii atât pentru Procurorul General al Republicii Moldova, precum şi pentru toţi procurorii din cadrul Procuraturii Republicii Moldova.

Daniliuc Nicolae susține că procurorul mun. Chișinău a refuzat examinarea plângerii acestuia din 16 iulie 2023.

La 25 septembrie 2023, reclamantul a contestat acţiunile abuzive şi ilegale ale procurorului mun. Chișinău cu o altă plângere, adresată procurorului mun. Chișinău, în ordinea art. 299^1, 299^2 Cod de procedură penală al Republicii Moldova.

La 03 octombrie 2023, acesta a primit o scrisoare din Procuratura mun. Chișinău, semnată de procurora Irina Artin.

La 06 octombrie 2023, reclamantul a contestat la Judecătoria Chişinău (sediul Ciocana) acţiunile ilegale, abuzive şi criminale ale Procurorului mun. Chișinău şi procurorilor în ordinea articolului 313 Cod de procedură penală al Republicii Moldova.

Prin încheierea judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 02 noiembrie 2023, plângerea sa din 06 octombrie 2023 a fost respinsă ca neîntemeiată.

Susține reclamantul că Judecătoria Chişinău (sediul Ciocana) a respins plângerea din 06 octombrie 2023, din motivul că toate acțiunile întreprinse de organul de urmărire penală și procurori au fost efectuate în strictă corespundere cu art. 19,254,274 CPP al RM, iar argumentele lui Daniliuc Nicolae privitor la faptul că procurorii au încălcat flagrant prevederile art. 19, 254,274 CPP al RM le consideră declarative și nefondate și vin în contradicție cu faptele constatate pe parcursul examinării plângerii.

Judecătoria Chişinău (sediul Ciocana) a mai constatat că toate acţiunile întreprinse de organul de urmărire penală şi procurori au fost efectuate în strictă corespundere cu normele de procedură penală.

Reclamantul consideră că sunt „nişte aberaţii ale instanţei de fond”, având impresia că judecătorul în cauză idee nu are de Codul de procedură penală, nu l-a citit şi nu cunoaşte cele mai elementare norme de procedură penală, iar pentru aceste fapte eroice este plătit judecătorul Sergiu Ciobanu cu bani publici”.

În dispozitivul încheierii din 02 noiembrie 2023, judecătoria Chişinău (sediul Ciocana) a dispus că încheierea din 02 noiembrie 2023 este irevocabilă.

Articolul 13 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale garantează reclamantului, Nicolae Daniliuc, dreptul la un recurs şi încă la un recurs efectiv.

Protocolul nr. 7 la Convenţia pentru apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor

fundamentale, Strasbourg, 22. XI.1984, în art. 2, cu privire la dreptul la două grade de jurisdicţie în materie penală, prevede că orice persoană declarată vinovată de o infracţiune de către un tribunal are dreptul să ceară examinarea declaraţiei de vinovăţie sau a condamnării de către o jurisdicţie superioară. Exercitarea acestui drept, inclusiv motivele pentru care acesta poate fi exercitat, sunt reglementate de lege. Acest drept poate face obiectul unor excepţii în cazul infracţiunilor minore, definite prin lege, sau când cel interesat a fost judecat în primă instanţă de către cea mai înaltă jurisdicţie ori a fost declarat vinovat şi condamnat ca urmare a unui recurs împotriva achitării sale.

Odată ce art. 2 al Protocolului 7 la Convenţie acordă dreptul persoanei vinovate la două grade de jurisdicţie în materia penală, atunci si persoanei care se pretinde victimă îi este acordat dreptul la două grade de jurisdicţie în materia penală, în caz contrar ar fî încălcat unul din principiile generale ale dreptului procedural penal - egalitatea părţilor în faţa legii.

Articolele 313, 473 din Codul de procedură penală al Republicii Moldova nu interzic declararea unui recurs împotriva unei încheieri judecătoreşti privind refuzul pornirii urmăririi penale, considerând că ar fi o aberaţie totală ca o încheiere judecătorească asupra refuzului de a dispune începerea urmăririi penale să fie irevocabilă.

În aşa circumstanţe art. 313, 473 din Codul de procedură penală este în contradicţie cu art. 4, 7 şi 8 din Constituţia Republicii Moldova, nu are putere juridică şi nu produce careva efecte juridice.

Consideră că Încheierea judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 02 noiembrie 2023 este în contradicţie cu aceste norme de drept internaţional.

Daniliuc Nicolae indică că nici până în prezent organul de urmărire penală şi procurorii nu au oferit răspuns la întrebările formulate în plîngere, nu a fost auzit, a fost ignorat şi umilit de către procurori.

Mai mult ca atât, în jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului pe cauza *Souminen v. Finlanda*, reiterată în cauza *Fornin vs. Moldova*, a constatat că „rolul unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o decizie motivată oferă părții posibilitatea de a o contesta, precum şi posibilitatea ca decizia să fie revizuită de către o instanță de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public al administrării justiției”.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a formulat cerințe privitoare la desfăşurarea unui proces echitabil, aşa cum impune articolul 6 paragraful 1 din Convenţie. Astfel Curtea a decis că textul implică obligația anchetei de a proceda la un examen atent al tuturor capetelor de cerere, formulate de reclamant, ale argumentelor şi cererilor de probă ale părților, având ca scop de a aprecia pretențiile acestora pentru decizia pe care o va adopta (*Van de HurcPays-Bas* din 19.04.1994), că pentru imperativele echității impuse de articolul 6 paragraful 1 din Convenţie se găseşte obligaţia pentru autoritățile de urmărire penală de a formula un ansamblu al procedurii care să nu să se finiseze numai cu audierea contradictorie a părților.

Nerespectarea prevederilor art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală al Republicii Moldova, în sensul aprecierii date în Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza *Brenan vs Marea Britanie*; cererea nr. 39846/98), prin care a stipulat că dacă

scopul principal al articolului 6 din Convenţie în privința problemelor penale este asigurarea unui proces echitabil de către instanţa judecătorească competentă de a determina orice acuzație penală, atunci din aceasta nu reiese că articolul 6 paragraful 1 din Convenție nu este aplicabil stadiei prejudiciară de examinare a cauzei.

Astfel articolul 6 paragraful 1 din Convenție poate să se refere la cauză și până la momentul când aceasta este expediată in instanţa de judecată, dacă şi în măsura în care echitatea cercetării judecătorești poate fi încălcată din cauza nerespectării dispozițiilor articolului 6 din Convenţie la stadia prejudiciară de examinare a cauzei, cade sub incidenţa prevederilor articolului 6 al Convenţiei.

Prin urmare, inacțiunile procurorului mun. Chișinău şi scrisoarea procurorului Irina Artin în cauză au un caracter superficial, iar situația de fapt şi de drept este analogică cu cea stabilită de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în paragrafele 90 și 91 din Hotărârea din 02.11.2010 in cauza *Mătăsaru şi Savinschi contra Moldova*, în care la fel se impunea obligația pozitivă a statului de a efectua o investigație oficială şi multilaterală, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală trebuia să depună eforturi serioase pentru a afla ce s-a întâmplat şi nu trebuia să se limiteze pe concluzii pripite și nefondate pentru a refuza începerea oricăror investigații, pentru a-şi motiva refuzul în începerea urmăriri penale pe presupuneri şi ipoteze preconcepute.

În același context, conform prevederilor pct. 22 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a RM cu privire la aplicarea de către instanțele internaționale a unor prevederi ale Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului şi libertăților fundamentale nr. 3 din 09.06.2014, în cazul in care instanțele de drept se abţin de a da răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o, posibilitatea de a cunoaște dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a articolului 6 paragraful 1 al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului şi libertăților fundamentale.

În această ordine de idei, reclamamtul menționează, că atât organul de urmărire penală cât și procurorii nu au oferit un răspuns la toate întrebările, formulate de către Nicolae Daniliuc, prin ce au încălcat articolul 1 al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului şi libertăților fundamentale şi anume obligația generală a statului de a recunoaște oricărei persoane, aflate sub jurisdicția sa, drepturile şi libertățile definite de Convenţie.

Daniliuc Nicolae consideră că organul de urmărire penală, procurorii, instanțele de judecată din Republica Moldova au încălcat flagrant prevederile art. 19, 254, 274, 313, din Codul de procedură penală al Republicii Moldova, nu s-a efectuat nici o cercetare penală pe cazul dat pentru a se afla adevărul din motivul că procurorii în cauză, și nu numai procurorii, nu vor să afle adevărul, nu au nevoie de adevăr pentru a nu deranja pe cineva și ai proteja pe acești numiți procurori, instanțele de judecată au închis ochii la aceste acțiuni criminale ale procurorilor.

În drept, reclamantul își întemeiază acțiunea dată în temeiul art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul Internațional cu privire la drepturile civile şi politice, art. 1, 6, 13, 41 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăților Fundamentale, art. 1, 4, 7, 8, 20, din Constituţia Republicii

Moldova, articolele 19, 2006 Cod civil al Republicii Moldova.

Acesta susține, că președintele Republicii Moldova, ca garant al Constituţiei și al drepturilor cetățenilor Republicii Moldova, când i-a numit prin Decret în funcție de judecător pe Sergiu Ciobanu trebuia să se gândească și la cetățenii Republicii Moldova.

Președintele Republicii Moldova, ca garant al Constituţiei și al drepturilor cetățenilor Republicii Moldova, când l-a numit în funcție prin Decret pe Procurorul General al Republicii Moldova trebuia să se gândească și la cetățenii Republicii Moldova.

Procurorul General al Republicii Moldova, Consiliul Superior al procurorilor al Republicii Moldova, când i-a promovat și numit în funcție pe Procurorul mun. Chișinău și procurorul Irina Artin trebuia să se gândească și la cetățenii Republicii Moldova.

Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova când l-a promovat și angajat în funcție pe acest individ, numit Dorel Cucos trebuia să se gândească și la cetățenii Republicii Moldova.

Reclamantul indică, că în cauza dată există însăşi fapta infracțiunii, există toate elementele constitutive ale infracțiunii, prevăzută de art. 327 alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova - abuzul de putere sau abuzul de serviciu.

În cauza dată există însăşi fapta infracțiunii, există toate elementele constitutive ale infracţiunii, prevăzută de art. 328 alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova - excesul de putere sau depăşirea atribuţiilor de serviciu.

În cauza dată există însăşi fapta infracțiunii, există toate elementele constitutive ale infracţiunii, prevăzută de art. 329 alin. (2) Cod penal al Republicii Moldova – neglijență în serviciu.

Daniliuc Nicolae consideră că o reparație echitabilă a prejudiciului moral, în sensul art. 41 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților omului, cauzat prin infracțiune ar constitui suma de 50 000 euro.

În conformitate cu stipulările articolul 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, articolul 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, articolelor1, 6,13, 41 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului şi libertăților fundamentale, articolului 1 al Primului Protocol adițional la Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, articolelor 1,4,7,8,20 din Constituţia Republicii Moldova, articolelor 19, 2006, Cod civil al Republicii Moldova, reclamantul solicită admiterea acțiunii și încasarea în mod solidar de la Președintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău, Judecătoria Chişinău în beneficiul său, suma de 50 000 euro cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin înfracțiune, şi suma de 20 000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistenţa juridică.

În ședință de judecată, reclamantul Daniliuc Nicolae, nu s-a prezentat, însă a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa. (f.d.50).

Reprezentantul pârâtului, Președintele Republicii Moldova, la fel nu s-a prezentat, însă la data de 18.01.2024, a depus referință solicitând respingerea cererii de

chemare în judecată înaintată de Daniliuc Nicolae privind repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, ca neîntemeiată.

Reprezentantul pârâtului, Procuratura Republicii Moldova, fiind legal citat, la ședința de judecată nu s-a prezentat.

Reprezentantul pârâtului, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, la ședința de judecată nu s-a prezentat, însă la data de 10.01.2024, a depus referință solicitând de a refuza primirea cererii de chemare în judecată înaintată de Daniliuc Nicolae către Președintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău, Judecătoria Chișinău, cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune, compensarea cheltuielilor pentru asistența judiciară, deoarece prezenta acțiune nu poate fi primită spre examinare în procedură civilă, din motivul că examinarea plângerilor penale este prerogativa exclusivă a judecătorului de instrucție, iar legislația civilă nu prevede o astfel de metodă de apărare a dreptului civil în instanța de judecată.

Reprezentantul pârâtului, Curtea de Apel Chișinău, fiind legal citat, la ședința de judecată nu s-a prezentat.

Reprezentantul pârâtului, Judecătoria Chișinău, la fel nu s-a prezentat, însă la data de 12.01.2024, a depus referință solicitând respingerea cererii de chemare în judecată înaintată de Daniliuc Nicolae împotriva Președintelui RM, Procuraturii Generale a RM, Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Curții de Apel Chișinău și Judecătoriei Chișinău privind repararea prejudiciului material și moral, cauzat prin infracțiune, compensarea cheltuielilor de judecată pentru asistența juridică, ca neîntemeiată.

Aprecierea instanței de judecată:

Studiind materialele dosarului instanța de judecată consideră necesar de a respinge ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Daniliuc Nicolae către Președintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău, Judecătoria Chișinău, cu privire la încasarea în mod solidar a prejudiciului moral, cauzat prin infracțiune și a cheltuielilor pentru asistența juridică din următoarele considerente.

Conform art. 117 alin. (1) CPC, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe pentru justa soluţionare a cauzei.

Potrivit art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (3) Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform art. 121 CPC instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare

la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Instanţa judecătorească, conform art. 130 alin. (1) CPC, apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. (2) Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. (3) Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Potrivit prevederilor art. 15 al. (3) al Codului civil, apărarea drepturilor civile pe cale administrativă se face doar în cazurile prevăzute de lege.

În conformitate cu art. 16 alin. (1) și alin. (2) lit. g) Cod civil, apărarea dreptului civil se face în condițiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial dacă sunt întrunite condițiile stabilite de lege și, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.

Potrivit art. 19 alin. (1) Cod civil, în condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege, poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

Art. 2006 Cod civil stipulează, că prejudiciul cauzat printr-un act administrativ ilegal sau nesoluţionarea în termen legal a unei cereri de către o autoritate publică sau de către o persoană cu funcţie de răspundere din cadrul ei se repară integral de autoritatea publică. Persoana cu funcţie de răspundere va răspunde solidar în cazul intenţiei sau culpei grave. Persoanele fizice au dreptul să ceară repararea prejudiciului moral cauzat prin acţiunile indicate la alin.(1). Obligaţia de reparare a prejudiciului nu se naşte în măsura în care cel prejudiciat a omis, cu intenţie ori din culpă gravă, să înlăture prejudiciul prin mijloace legale. În cazul în care o autoritate publică are o obligaţie impusă de un act adoptat în scopul protecţiei contra riscului de producere a unui anumit fel de prejudiciu, ea răspunde pentru prejudiciul de acest fel cauzat sau nepreîntîmpinat prin neexecutarea obligaţiei, cu excepţia cazului cînd autoritatea publică demonstrează că a dat dovadă de diligenţă rezonabilă în executarea obligaţiei. Autoritatea publică nu răspunde pentru prejudiciul cauzat prin adoptarea unui act normativ sau omisiunea de a-l adopta.

Potrivit prevederilor art. 2007 Cod civil, prejudiciul cauzat persoanei prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor de judecată se repară de către stat integral, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, în următoarele cazuri: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea; b) aplicare ilegală, în calitate de sancțiune contravențională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunității; c) acțiuni sau inacțiuni care au dus, după caz, la: – constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăților fundamentale ale unei persoane și dispunerea

achitării unor sume în beneficiul acesteia; – pronunțarea unei hotărâri de către o instanță judecătorească națională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului.

Potrivit art. 1 din Legea nr. 1545 din 25.02.1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de organele de urmărire penală, de procuratură și de instanțele judecătorești.

Conform art. 3 alin. (1) și (2) al aceleiași legi, este reparabil prejudiciul material şi moral cauzat persoanei fizice sau juridice în urma: a) reţinerii ilegale, aplicării ilegale a măsurilor preventive sub formă de arest, de declaraţie de a nu părăsi localitatea sau ţara, tragerii ilegale la răspundere penală; b) condamnării ilegale, confiscării ilegale a averii, supunerii ilegale la muncă neremunerată în folosul comunităţii; c) efectuării ilegale, în cazul urmăririi penale ori judecării cauzei penale, a percheziţiei, ridicării, punerii ilegale sub sechestru a averii, eliberării sau suspendării ilegale din lucru (funcţie), precum şi în urma altor acţiuni de procedură care limitează drepturile persoanelor fizice sau juridice; d) supunerii ilegale la arest contravenţional, reţinerii contravenţionale ilegale sau aplicării ilegale a amenzii contravenţionale de către instanţa de judecată; e) efectuării măsurilor speciale de investigaţii cu încălcarea prevederilor legislaţiei; f) ridicării ilegale a documentelor contabile, a altor documente, a banilor, a ştampilelor, precum şi în urma blocării conturilor bancare. Prejudiciul cauzat se repară integral, indiferent de culpa persoanelor cu funcţie de răspundere din organele de urmărire penală, din procuratură şi din instanţele judecătoreşti.

Conform art. 5 alin. (1) al Legii nr. 1545 din 25.02.1998, cauzele cu privire la repararea prejudiciului material şi moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanţa de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiţiei.

Reieșind din materialele cauzei, rezultă că, la 16 iunie 2023, Daniliuc Nicolae, a depus o plângere procurorului mun. Chișinău, prin care a solicitat de a dispune prin ordonanță începerea urmăririi penale în privința șefului-adjunct al SUP al IP Centru al DP mun. Chișinău, Dorel Cucoș, în temeiul: art. 327 alin.(3) Cod penal al Republicii Moldova - abuzul de putere sau abuzul de serviciu, art. 328 alin. (3) Cod penal al Republicii Moldova – excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu, art. 329 alin. (2) Cod penal al Republicii Moldova – neglijența în serviciu.

La 25 septembrie 2023, reclamantul a contestat acţiunile procurorului mun. Chișinău cu o altă plângere, adresată procurorului mun. Chișinău, în ordinea art. 299^1, 299^2 Cod de procedură penală al Republicii Moldova.

La 03 octombrie 2023, acesta a primit o scrisoare de la Procuratura mun. Chișinău, semnată de procurora Irina Artin.

La 06 octombrie 2023, reclamantul a contestat la Judecătoria Chişinău (sediul Ciocana) acţiunile Procurorului mun. Chișinău şi procurorilor în ordinea articolului 313 Cod de procedură penală a Republicii Moldova.

Prin încheierea judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 02 noiembrie 2023, plângerea sa din 06 octombrie 2023 a fost respinsă ca neîntemeiată.

Analizînd pretențiile formulate în cererea de chemare în judecată, raportate la circumstanțele de fapt și normele de drept, instanța de judecată reține că reclamantul solicită repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune, iar în susținerea poziției sale a invocat prevederile art. 8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 1, 6, 13, 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, art. 1 al Primului Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, art. 1, 4, 7, 8, 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 19, 2006 Cod civil al RM, invocând dezacordul dânsului cu actele judecătorești pronunțate pe marginea examinării plângerii sale împotriva acțiunilor/inacțiunilor organului de urmărire penală, ale procuraturii și ale procurorului ierarhic superior, plângerea depusă în baza art. 313 Cod de procedură penală.

Instanța de judecată consideră că, circumstanțele invocate în cererea de chemare în judecată nu se încadrează în condițiile apariției dreptului de repararea prejudiciului moral și nu implică răspunderea statului, pentru un eventual prejudiciu moral suportat, deoarece actul judecătoresc nu poate face obiectul unor acțiuni de răspundere materială și morală, cu excepția cazului în care vina este dovedită printr-o sentință judecătorească, iar cu referire la pretinsa încălcare a drepturilor garantate de lege, se referă în întregime la fondul actelor judiciare, la motivarea soluției instanței, la prevederile legale, care în opinia dânsului, urmau a fi aplicate raportului juridic însă, potrivit principiilor constituționale, nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise.

Pretențiile reclamantului nu se încadrează în baza prevederilor art. 2006 Cod civil, deoarece din conținutul normei rezultă, că o condiție pentru dispunerea reparării prejudiciului constituie existența unui delict civil, iar reclamantul nu a demonstrat existența unei fapte ilicite și legătura dintre fapta ilicită și pretinsul prejudiciul cauzat, pe când potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar simplul dezacord al reclamantului cu actul emis de instanța de judecată, nu este suficient pentru a-l considera ilegal sau pentru antrenarea răspunderii statului.

După cum rezultă din cererea de chemare în judecată înaintată de Daniliuc Nicolae, dânsul solicită compensarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și a cheltuielilor de asistență juridică, invocând în acest sens dezacordul cu încheierile judecătorului de instrucție, iar cerințele invocate nu cad sub incidența prevederilor Legii nr. 1545/1998 și Legii nr. 87 din 21.04.2011, dat fiind faptul, că angajarea răspunderii statului pentru recuperarea prejudiciului cauzat prin aceste acțiuni survin doar în cazurile strict prevăzute de lege, iar situația expusă în cauză nu se încadrează în prevederile art. 3 a Legii nr. 1545/1998 și art. 2 a Legii 87 din 21.04.2011, or, simplul dezacord cu actele

judecătorești adoptate, nu intră în câmpul aplicării Legii nr. 1545/1998 și Legii nr. 87 din 21.04.2011.

Instanța de judecată conchide că, cererea de chemare în judecată înaintată de Daniliuc Nicolae cu privire la repararea prejudiciului material și moral, cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor pentru asistență juridică, este înaintată către Președintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău, Judecătoria Chișinău, contrar normelor legale în vigoare, or normele legale citate mai sus acordă persoanei dreptul de a pretinde la repararea prejudiciului material şi moral cauzat, doar în cazul în care în privința acestuia a fost aplicată o ilegalitate, pe când în speță, reclamantul doar reclamă că cererea sa nu a fost soluționată conform așteptărilor proprii, în sensul pornirii cauzelor penale, fapt ce nu poate fi calificat drept temei de plată a despăgubirilor, totodată pârât în astfel de acțiuni urmează a fi Ministerul Justiției.

În conformitate cu art.94 al.(1) din Codul de procedură civilă instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului - proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.

Astfel, prin prisma normei citate, ţinînd cont că cerinţa reclamantului a fost respinsă, instanţa de judecată va respinge şi solicitarea reclamantului privind încasarea cheltuielilor de judecată pentru asistenţă juridică în mărime de 20 000 lei, mai mult ca atît, la caz, instanța de judecată notează că din anexele prezentate la cererea de chemare în judecată lipsesc careva probe care atestă suportarea de către reclamant a pretinsei sume de 20 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Astfel, instanţa de judecată ajunge la concluzia că argumentele invocate de reclamantul Daniliuc Nicolae în susţinerea cererii de chemare în judecată nu și-au găsit confirmare prin probele cercetate şi administrate în cadrul cercetării judecătorești, și va respinge cererea de chemare în judecată înaintată de către Daniliuc Nicolae către Președintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău, Judecătoria Chișinău, cu privire la încasarea în mod solidar a prejudiciului moral în sumă de 50.000 Euro, cauzat prin infracțiune și a cheltuielilor pentru asistența juridică în sumă de 20.000 lei, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Daniliuc Nicolae către Președintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, Curtea de Apel Chișinău, Judecătoria Chișinău, cu privire la încasarea în mod solidar a prejudiciului moral în sumă de 50.000 Euro, cauzat prin infracțiune și a cheltuielilor pentru asistența juridică în sumă de 20.000 lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile, de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Anenii Noi.

Președintele ședinței,
Judecător Nicolae Ghedrovici
Copia corespunde originalului, judecător *Nicolae Ghedrovici*